

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	22XECdo/6/2016
Identifikačné číslo spisu:	8705208770
Dátum vydania rozhodnutia:	01.12.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8705208770.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti povinnému: U. I., bytom XX. X., o vymoženie 533,76 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 18Er/243/2005, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 23CoE/138/2013-24 zo dňa 30. decembra 2013, takto

rozhodol:

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .

Dovolanie o d m i e t a .

Povinnému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „exekučný súd“) poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na vymoženie sumy 533,76 € s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 44 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe exekučného titulu notárskej zápisnice N 1902/2005, NZ 18801/2005, spísanej na Notárskom úrade JUDr. Ondreja Ďuriača dňa 01.05.2005.

2. Exekučný súd uznesením č.k. 18Er/243/2005-21 zo dňa 01.06.2012 exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. a/ a § 58 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), a uložil oprávnenému povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 103,53 € do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

3. O odvolaní oprávnenej Krajský súd v Prešove rozhodol (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č.k. 23CoE/138/2013-24 zo dňa 30.12.2013 tak, že odvolaním napadnuté uznesenie exekučného súdu potvrdil a návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Potvrdenie uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa s rozhodnutím exekučného súdu [§ 219 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „O. s. p.“)]. Poukázal na § 58 ods. 1 v spojitosti s § 57 ods. 1 a

ods. 2, pričom dôvodil, že všeobecný súd rozhodne o zastavení exekúcie kedykoľvek v priebehu konania len čo zistí, že sú dané dôvody na ukončenie núteného vymáhania pohľadávky. Podľa odvolacieho súdu, súd prvého stupňa správne uzavrel, že notárska zápisnica ako exekučný titul bola v danom prípade v rozpore so zákonom, čím nemala vlastnosti materiálnej vykonateľnosti, a teda neboli splnené zákonné podmienky na vedenie exekúcie.

4. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie exekučného súdu zrušil a vec vrátil exekučnému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O.s.p. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 ods. 1 písm. a/, d/ a f/ O.s.p. (t.j. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, a že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní [§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)] po zistení, že dovolanie bolo podané k tomu oprávneným subjektom, zastúpeným v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C.s.p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť a návrh na prerušenie konania zamietnuť.

6. Podmienky prípustnosti dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky posúdil podľa právneho stavu účinného ku dňu podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 a Čl. 3 ods. 1 C.s.p.).

7. V prípade návrhu oprávnenej na prerušenie konania ide o rozhodnutie v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho návrhu (ako súčasť dovolania) podaného tou istou dovolateľkou - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 6 ECdo 14/2013, 6 ECdo 36/2013, 6 ECdo 92/2013, 6 ECdo 130/2013, 6 ECdo 142/2013, 2 ECdo 148/2013, 3 ECdo 156/2013, 5 ECdo 210/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ustanovenia § 452 ods. 1 C.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

8. Dovolací súd sa následne zaoberal skutočnosťou, či podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.).

9. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p.

10. V preskúmvanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

11. V danom prípade je dovolanie podané proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu nevykazuje znaky ani jedného z uznesení uvedených v ustanoveniach vymenovaných vyššie, keďže sa nejedná ani o zmeňujúce, ani o potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, v ktorom vyslovil prípustnosť dovolania, a nejde ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd

rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdneho dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska. Prípustnosť dovolania preto podľa § 239 O.s.p. neprichádza do úvahy.

12. S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta prvá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p.

13. Podľa § 237 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení. Podľa § 237 ods. 2 O.s.p. dovolanie podľa odseku 1 však nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa Exekučného poriadku.

14. Keďže v preskúmvanej veci oprávnená dovolaním napáda rozhodnutie vydané v exekučnom konaní, ide o dovolanie, ktoré je podľa § 237 ods. 2 O.s.p. neprípustné.

15. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie oprávnenej podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C.s.p. ako neprípustné odmietol.

16. V dovolacom konaní úspešnému povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo mu žiadne trovy nevznikli.

17. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.